

Uitgelicht

Huub Schepers zou nu weleens willen achterhalen wie zijn vader is.

welijk te kunnen voltrekken een ontmoeting met zijn moeder, op het kantoor in Maastricht. Hij kan zich niet herinneren dat hij haar ooit heeft gezien.

In het gezelschap van haar oudste dochter verschijnt een fragiel vrouwtje, een hoofddoek strak vastgeknoopt onder de kin. Ze zegt alleen dat hij het haar maar niet kwalijk moet nemen. Hij voelt gelijk dat het nooit meer wat tussen hen zou worden. Waarom had ze niet gezegd dat ze van hem hield, dat hij haar zoon was?

Maar, blikt hij terug, ze moet ook zelf geleden hebben. Haar dochters zeggen dat ze spijt heeft gehad en schaamte heeft gevoeld.

Wettige vader

Bij een van de latere ontmoetingen bij zijn oudste halfzus thuis, ziet hij één keer zijn wettelijke vader. Beginnend dementerend al, maar ontegenzeggelijk een statige, geïmponeerde man, waar de hele familie ontzag voor heeft. Hij spreekt Huub één keer

aan. 'Ken ik u ergens van?'

Diens dood is hem ontgaan, het overlijden van zijn moeder niet. In de krant staat een rouwadvertentie, namens alle kinderen. Twee dochters, drie zonen. Een klap: Huub staat er niet bij.

Jaren later gaan Huub en Netty uit elkaar. Ze is vaak boos geweest. Op zijn moeder die alleen maar zweeg, maar ook op hem. Toen zijn eerste kind was geboren, zei ze, hier, pak 'r toch eens lekker vast. Hij had er moeite mee. Altijd was er afstand. Hij

kon zijn emoties niet uiten. Ze begreep het wel. Bij wie had hij ooit kunnen zien hoe dat moest?

Er komen foto's van de kinderen en kleinkinderen tevoorschijn. Er zijn er met kroeshaar. Weet je wat nu zo mooi is? Hun kleinkinderen zeggen dat hun opa een echte Amerikaan is. Ze hebben op school een spreekbeurt over hem gehouden.

Huub Schepers zou nu toch zelf willen achterhalen wie zijn vader was. Hij gelooft dat hij er echt aan toe is.